

DĀ•REK K NAROZENINĀ•M...

ĀĀEtrtek, 20 srpen 2009

Ptá se jeden kamarád druhého, proĀ• propustil svou sekretáĀ™ku, kdyĀ¾ s ní byl doposud tak spokojen. A na to mu dotázaný odpoví… „Víš, pĀ™ed dvĀ›ma týdny jsem mĀ›l Ā•tyĀ™icáté narozeniny, ale zdálo se, Ā¾e si toho nikdo nevšiml. Myslel jsem si, Ā¾e mi tĀ™eba manĀ¾elka po snídani poblahopĀ™uje a moĀ¾ná mĀ› pĀ™ekvapí malým dáreĀ•kem, ale neĀ™ekla mi ani: "Ahoj, miláĀ•ku!"

Své nadĀ›je jsem vkládal do dĀ›tí, ale ty snĀ›dly snídani, aniĀ¾ by mi cokoli Ā™ekly. KdyĀ¾ jsem odjíĀ¾dĀ›l do práce, cítil opuštĀ›ný a nedocenĀ›ný. Ale jakmile jsem vstoupil do kanceláĀ™e, tak mi sekretáĀ™ka popĀ™ála vše nejlepší a hned jsem se cítil lépe - alespoĀ• nĀ›kdo si na mĀ› vzpomnĀ›l. Pracoval jsem do dvou odpoledne, kdyĀ¾ se otevĀ™ely dveĀ™e a moje sekretáĀ™ka se zeptala: "Dnes je tak hezký den, vy máte narozeniny... NepĀ›jdeme spolu na obĀ›? OchoťnĀ› jsem souhlasil, neboĀ¾ to byla nejmilejší vĀ›c, kterou jsem slyšel od rána. Šli jsme do skvĀ›lé restaurace, najedli se a v pĀ™íjemné atmosféĀ™e vypili skleniĀ•ku vína. KdyĀ¾ jsme se vraceli, tak se sekretáĀ™ka zeptala: "Musíme se vracet do kanceláĀ™e? Dnes je tak krásnĀ›!" "Nemusíme se vlastnĀ› vĀ›bec vracet." "Nezajdeme ke mnĀ›?" Souhlasil jsem. U ní doma jsme si dali sklenku koĀ•aku, dobĀ™e si popovídali a má sekretáĀ™ka v nejlepší navrhla: "Máte nĀ›co proti tomu, abych se šla do loĀ¾nice pĀ™evléci do nĀ›Ā•eho pohodlnĀ›jšího?" "Jen bĀ›Ā•. Moc rád jsem souhlasil. Odešla do loĀ¾nice a po pár minutách vyšla s narozeninovým dortem. Nesla ho spolu s mou manĀ¾elkou a dĀ›tmi. Všichni zpívali narozeninovou písniĀ•ku. No - a já? Já sedĀ›l na gauĀ•i... a na sobĀ› mĀ›l jen boty ..."